

i hvert fald fra en fremmed verdensdel med en helt anden kulturbaggrund – som et handicap i lovens forstand, ville der være mulighed for at se bort fra skoledistriktsgrænserne. Det ville hjælpe de tofremmedsprogede. De ville få noget længere til skole, og det er selvfølgelig en ulempe; men ville det ikke være med til at forhindre endnu større ulemper i fremtiden, nemlig at der ikke finder integration sted, og at der sker en masse misforståelser, så vi får polariseringen, konfrontationen?

Jeg synes, vi skal lære af erfaringerne fra de lande, der har større befolkningsandele af fremmedsprogede og tosprogede, og som ikke har kunnet tackle problemet. Jeg har også snakket med mange i denne sal, og alle siger: Det kan vi jo ikke klare. Så skal vi ikke prøve?

Angående forslaget om modersmålsundervisningen er det jo ikke meningen, at den undervisning skal helt væk. Det er meningen, at den skal ud af folkeskolen og skal være en opgave, som det overlades til forældrene selv at tage sig af; og der er i øvrigt andre muligheder for støtte i den forbindelse. Men det skal ikke være noget, folkeskolens ressourcer og penge skal gå til. De må og skal gå til de basale fag, herunder dansk.

Jeg var meget glad for Socialdemokratiets ordførers, hr. Hans Peter Baadsgaards, kommentarer til forslaget. Det er mit indtryk, at han har forstået de holdninger, der ligger bag. Han gav udtryk for, at han alvorligt ville overveje modtageklasserne, som jo allerede praktiseres, og at man også kunne gøre det for de små børn igen.

Hr. Baadsgaard mente, at det såkaldte kvoteforslag ville være en hårdhændet måde at gennemføre en spredning på; men det kunne jo også være – og det skal være min kommentar – en slags hensigtserklæring. Man kunne jo lande på en blød løsning, hvor man tilstræber, at man ikke kommer over 25 pct. Og som den konservative ordfører, fru Lene Espersen, sagde, er der jo også forskel på børnene. Der er faktisk nogle af de fremmede børn, der er så godt inde i det hele, at der også skal tages hensyn til det, så det er ikke noget firkantet forslag.

Jeg blev lidt overrasket over den socialdemokratiske ordførers konklusion: På alle tre forslagsområder var der faktisk positive signaler, men alligevel vil man afvise forslaget i den foreliggende form. Men o.k., lad os diskutere formen.

Jeg takker for de rosende bemærkninger fra hr. Anders Mølgaard fra Venstre, og jeg forstår, at det er vigtigt for Venstre, at man har friheden i kommunerne. Det vil man også stadig have med dette forslag om modersmålsundervisningen.

Fru Anne Baastrup fra SF sagde, at det var et godt initiativ. Det synes jeg også selv, og jeg føler, at langt de fleste ordførere deler den opfattelse. Men ellers var der jo en masse indvendinger, og jeg tror, de bygger på en misforståelse af den holdning, der ligger bag forslaget.

Hvis vi ikke griber ind, bliver taberne først og fremmest de tosprogede. Der var en enkelt kommentar om, at nogle vil blive to gange halv-sprogede, det vil sige, at de kun kan tale både dansk og deres modersmål halvt, hvis de ikke får modersmålsundervisning. Det er en påstand. Ekspertene på det område står delt, og jeg skal ikke bruge tiden på at citere, men vi kan citere hver fra vores lejr. Det er ikke så enkelt.

Jeg takker for Fremskridtspartiets positive tilslutning. Det er klart, at de går et skridt videre med hensyn til modersmålsundervisningen, og det forstår jeg godt, for det har vi sådan set også sympati for i Det Konservative Folkeparti; men lad os i første omgang få gjort det til en frivillig sag for kommunerne.

Fru Elsebeth Gerner Nielsen fra Det Radikale Venstre kommenterede forslaget på en, synes jeg, urimelig negativ måde: Man vil ikke diskriminere mod fremmedsprogede elever, men det kan man vel blive nødt til. De har jo særlige problemer, og så skal de også have en særlig behandling, hvis man vil hjælpe dem. Man vil heller ikke opgave det frie skolevalg, og det er også et godt princip. Men allerede nu er der på nogle områder parallelundervisning, altså dansk og tyrkisk i én skole, dansk og pakistansk i en anden skole osv., og det betyder også en opgivelse af det frie skolevalg. Men det kan jo gøres på mange måder, måske bare ved at komme med kraftige henstillinger.

Jeg siger også tak til CD's ordfører, hr. Peter Duetoft, for jeg føler, der var en positiv holdning til intentionerne, selv om det endte med noget i nærheden af en afvisning. Men især er jeg glad for, at det største parti her i Folketinget, nemlig Socialdemokratiet, viste sig uhyre positivt over for intentionerne i forslaget.

Anden næstformand (Henning Grove):
Ordføreren vedrørende beslutningsforslag nr. B 91, hr. Jan Kjøpke Christensen, har ordet.